

2. Kommuner, der på grund af usædvanlig stærk befolkningstilvækst har et presserende behov for investering i kollektive anlæg, herunder navnlig skoler, børneinstitutioner, plejehjem og rensningsanlæg, skal tilgodeses med lån forud for andre kommuner.

3. Såvel hypotekbankens som bolig- og byggefondens lån til kommunerne skal forøges, hvis det ikke på anden måde er muligt at dække dels udviklingskommunernes lånebehov, dels det lånebehov, som følger såvel af den forpligtelse til at foretage byggemodning i byzonerne, der er pålagt kommunerne gennem loven om by- og landzoner, som af nødvendigheden af en forøget indsats mod forureningen.“

I bemærkningerne til forslaget begrundede forslagsstillerne fremsættelsen således:

„Forslaget bygger på den opfattelse, at spørgsmålet om kommunernes adgang til lånefinansiering må behandles mere konkret, også i folketinget, end regeringen har lagt op til. Forslagsstillerne anser det ikke for rigtigt uden videre at henvise alle kommuner til at finansiere deres investeringer over skatterne. Selv om de nye storprimærkommuner på mange måder vil have lettere ved at gøre dette, og det gælder også de nye storamter, er der stadig meget betydelige forskelle såvel med hensyn til skatteevne som med hensyn til investeringsbehov. En rationel landsplanlægning vil være umulig, såfremt de kommuner, hvori udviklingen burde foregå, er nødt til at bremse den, fordi de ikke kan finansiere de nødvendige investeringer i byggemodning og institutionsbyggeri. En række udviklingskommuner har meget vanskeligt ved at opfylde lovgivningens krav på disse områder, og de kommuner, som burde blive dette tiårs udviklingskommuner, har ganske naturligt store betænkeligheder ved de perspektiver, som denne situation åbner.

Det foreslås derfor, at regeringen skal forelægge folketinget en samlet plan for kommunernes lånefinansiering. Det skal af den fremgå, at de bedst stillede kommuner skal kunne forhindres i at optræde på lånemarkedet ud fra den betragtning, at disse kommuner, som har ret let ved at få lån, men på den anden side uden vanskelighed vil kunne skattefinansiere normale anlægsopgaver, ikke bør stå i vejen for de mindre velstillede kommuner. Derimod skal det fremgå af planen, at udviklingskommunerne skal have en fortrinsstilling m. h. t. lån, og at lånene fra hypotekbanken og statens bolig- og byggefond må forøges, såfremt kommunerne ellers ikke vil kunne løse de opgaver, som udtrykkeligt er blevet dem pålagt ved lovgivningen, og som bl. a. bekæmpelsen af forureningen medfører.“